

– Fint å møte unge som er i samme situasjon

– Mamma har vært syk så lenge jeg kan huske, sier 15 år gamle Ida fra Jørpeland.

Slik er det når mamma har en kronisk somatisk sykdom. Men dette skal ikke handle om mammaen, men om Ida som er ungdom og pårørende, og som sitter i ungdomsrådet på SUS (Stavanger Universitetssykehus). I dette ungdomsrådet er Ida en av to pårørenderepresentanter.

Onsdag 6. desember var Ida på besøk på Pårørendesenteret Stavanger for å fortelle om ungdomsrådet ved SUS. Der møtte hun en gruppe unge pårørende som samles på Pårørendesenteret en ettermiddag hver fjortende dag. Senteret har nå to slike grupper, leder er Lise Rasmussen.

– Det var mamma som så at SUS hadde et opplegg med et ungdomsråd, og jeg søkte om å få bli med, forteller Ida.

– *Hva gjør dere i ungdomsrådet?*

– Ungdomsrådet er et rådgivende organ for ledelsen. Vi tar opp spørsmål om hvordan vi som ungdommer vil ha det på sykehuset, og for barn som er pårørende. Før jeg ble med, hadde de laget en plakat med overskrift «Bare spør». Den er en oppfordring til de ansatte på sykehuset om også å snakke med oss som er unge, vi som er i overgangen fra barn til voksen. Jeg har vært med på to møter i rådet siste halvåret. I tillegg har vi også møttes en lørdag, ikke for å ta opp om ting som bør skje på sykehuset, men for å kose oss. Jeg kunne ikke være med på det, men det så ut som de som var der, koste seg med å lage mat sammen, sier Ida.

– *Snakker de på sykehuset med deg når du er der som pårørende?*

Ida drar på det. – Jo, de prater litt når jeg er på besøk hos mor når hun er innlagt. En gang snakket lillesøster og jeg med en lege og en sykepleier. De fortalte hva sykdommen til mor gikk ut på, forteller hun.

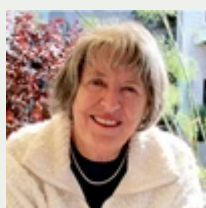
– *Hvordan er det å være ungdom og pårørende?*

– Hvis mor hadde vært frisk, ville hun orket litt mer, kunne vært med mer på ting, sier Ida.

Men Ida tror ikke hun må gjøre mer husarbeid hjemme enn andre jenter i klassen. Hun har ikke snakket om morens sykdom med venner, men som hun sier «De vet jo om det». Hun har en ordning med skolen om at hvis moren må på sykehuset, gir moren beskjed til lærerne, som gir beskjed til Ida.

– *Hvordan trives du i ungdomsrådet på SUS?*

– Jeg trives godt, alle er hyggelige. Det er fint å møte andre unge som kanskje er i samme situasjon. Opplegget er at man sitter to år i rådet, og så kan man søke om å fortsette. Jeg tror jeg kommer til å søke på nytt. Det kan bety mye å møte noen som vet hvordan det er og kan forstå bedre, det er ikke alltid venner skjønner hva som skjer, sier Ida.

Tekst:

Marie Rein Bore

Journalist

